

MANUEL DE SENTMENAT-OMS DE SANTA PAU Y DE LANUZA

Protector del Brazo Militar 1689-1691.

<https://ca.wikipedia.org>

Manuel de Sentmenat-Oms de Santa Pau i de Lanuza (Barcelona, 1651 - Lima, 24 d'abril de 1710) va ser un militar, polític i diplomàtic català, marquès de CastellDOSRIUS i vint-i-tresè virrei del Perú (1707-1710).

Després de cursar estudis a la Universitat de Barcelona va fer una carrera militar i política ràpida. Va ser nomenat mestre de camp d'infanteria el 1675, governador de Tarragona el 1677, tinent general del regne de Mallorca (1681-1688) i ambaixador espanyol a Portugal el 1691. El 1696 el rei Carles II li va atorgar el títol de primer marquès de CastellDOSRIUS, i dos anys després el va designar ambaixador a França. Oms pertanyia a una família filofrancesa que es va posar al costat de Felip V durant la Guerra de Successió, i per això el rei el va nomenar virrei del Perú el 1704, encara que no va ocupar el càrrec fins al 1707. Va ser destituït el 1709 per escàndols (corrupció, contraban, etc.), però va ocupar-lo de nou poc abans de morir (no va estalviar, però, que li confiscassin els béns a Catalunya, potser posteriorment retornats als seus hereus).

A banda de la seva carrera política, va ser un amant de les lletres. Va traduir a l'espanyol els Himnes de Sant Tomàs d'Aquino; va escriure un drama titulat *El mejor escudo de Perseo* i se li atribueix també un poema llarg en català titulat *En alabança dels bolets*.

I Marqués de CastellDOSRIUS, Grande de España, XVII Barón de Santa Pau, Vasvasor de Montescot. Protector del brazo militar entre 1689-1691.

<http://www.enciclopedia.cat/>

Fill i successor d'Enric de Sentmenat i de Lanuza, baró de Dosrius. Es doctorà en filosofia a Barcelona (1665) i a 18 anys inicià la carrera militar: fou capità de cavalls al Rosselló i, després, de guàrdies del lloctinent de Catalunya duc d'Osuna durant cinc anys, i es trobà als setges i la presa (1674) dels forts de Bellaguarda i dels Banys. El 1675, nomenat mestre de camp d'infanteria a Barcelona, passà a l'Empordà i la Cerdanya i assistí a la presa de Maurellàs a les ordres del duc de San Germano. El 1676 fou nomenat governador de Castell-Ileó i, el 1677, de Tarragona, on durà poc, però en fou nomenat de nou el 1680. La seva eficiència portà com a conseqüència que el 1681 fos nomenat lloctinent general del regne de Mallorca, càrrec que ocupà fins el 1688. Fou nomenat conseller de guerra (1689) i elegit protector del braç militar (1688-91). El 1691 fou nomenat ambaixador a Portugal. El 1696 fou creat marquès de

Castelldosrius. L'any 1698, recomanat per la reina de Portugal, Sofia del Palatinat, fou nomenat ambaixador prop de Lluís XIV de França i, en morir Carles II, fou el qui li lliurà la còpia autèntica del testament. Quan Lluís XIV presentà el duc d'Anjou com a nou rei, Castelldosrius se li dirigí amb la cèlebre frase: " Qué dicha! ¡Ya no hay Pirineos, se han hundido en la tierra y no formamos más que una nación! " Felip V de Castella premià les seves gestions a Versalles amb la grandesa d'Espanya (1701) i el 1706 el nomenà virrei del Perú, Xile i la Terra Ferma. El 1694 inicià un plet contra els marquesos de Moja, per la successió dels béns dels Oms de Santapau, s'intitulà baró de Santa Pau i adoptà el cognom d' Oms de Santa Pau . Al Perú impulsà el conreu de les arts i les lletres i organitzà al seu palau de Lima una Academia Familiar, a la qual acudien els artistes i els literats. Compongué poesies i una òpera titulada El Perseo i traduí al castellà els himnes de Tomàs d'Aquino. Parlà diversos idiomes i estigué molt influït pels costums versallescs. Ajudà molt Felip V enviant-li constantment diners per a la guerra de Successió. El 1709 els seus béns a Catalunya foren confiscats per ordre del rei arxiduc Carles III, però li foren retornats el 1714. Amb molts enemics a la cort, hi tingué com a valedora la seva filla Caterina, muller del comte de Cedillo.

Real Cuerpo de la Nobleza de Cataluña